

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 15 september 2025 is de heer A. Hadj-Moussa ('de speler'), door de aanklager betaald voetbal, ('de aanklager'), ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd Feyenoord Rotterdam – SC Heerenveen van 13 september 2025 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenstander.

De aanklager heeft met voornoemd e-mailbericht via Feyenoord Rotterdam aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit en rekening houdend met zijn blanco strafkaart, de speler met ingang van 15 september 2025 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 jaar.

Het door de aanklager aangeboden schikkingsvoorstel is door Feyenoord Rotterdam, namens de speler, niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, ('de tuchtcommissie'), is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op maandag 15 september 2025. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer mr. J. van Benthem, de gemachtigde, en de heer F. Boer, teammanager van het eerste elftal van Feyenoord Rotterdam.

Bij de mondelinge behandeling is kennisgenomen van de tv-beelden van ESPN en de door de speler ingebrachte foto's.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht, omdat de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel.

De aanklager stelt dat op grond van de Spelregels veldvoetbal 2025/'26 ('de Spelregels') sprake is van ernstig gemeen spel wanneer een speler een duel aangaat of een tackle inzet waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Dit geldt ook voor situaties waarin een speler met buitensporige inzet naar een tegenstander springt, ongeacht de richting, en daarbij risico veroorzaakt voor diens gezondheid.

Volgens vaste jurisprudentie van de tuchtcommissie en de commissie van beroep is de intentie van de speler niet doorslaggevend; bepalend zijn de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarzetting. Strafbaarheid kan volgen uit opzet, waaronder voorwaardelijk opzet – het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans op een bepaald gevolg – maar ook uit lichtere vormen van schuld, zoals nalatigheid of onzorgvuldigheid.

In deze zaak stelt de aanklager dat uit het dossier, inclusief tv-beelden, arbitrale verklaringen en verklaringen van betrokkenen blijkt dat het aan de speler tenlastegelegde bewezen kan worden verklaard. Er is primair sprake van voorwaardelijk opzet en subsidiair in ieder geval van onzorgvuldigheid. De aanklager baseert dit oordeel op de volgende factoren:

- de kans op het kunnen spelen van de bal;
- de snelheid en de intensiteit van de actie;
- de richting van de voet en het gebruik van de noppen;
- de mate van gevaarzetting;

- de mate van buitensporige inzet;
- en eventueel opgelopen letsel bij de tegenstander.

Volgens de aanklager blijkt uit de tv-beelden dat de speler, nadat hij het eerste duel heeft verloren, het 'tweede' duel van achteren aangaat en daarbij met de noppen van zijn schoen achterop de kuit van de tegenstander komt. Volgens de aanklager was het voor de speler niet mogelijk om de bal te spelen en was de bal tijdens de actie in zijn geheel niet binnen speelbereik. Bovendien stelt de aanklager dat de tegenstander door de actie van de speler zijn enkel heeft verzwikt.

Volgens de aanklager heeft de speler op buitensporige wijze gehandeld en daarmee de gezondheid van de tegenstander in gevaar gebracht. Door het duel op deze manier aan te gaan, heeft de speler bewust het risico aanvaard dat zijn handelen tot letsel zou leiden. De aanklager is, zoals aangegeven, daarom van oordeel dat primair sprake is van voorwaardelijk opzet en subsidiair onzorgvuldigheid.

Strafmaatoverweging

Bij de vaststelling van het schikkingsvoorstel wordt allereerst gekeken naar de richtlijn die 3 (drie) wedstrijden waarvan 1 (één) voorwaardelijk als schikking voorschrijven. Uiteraard wordt door de aanklager ook gekeken naar mogelijke recidive; dat is hier volgens de aanklager niet aan de orde. Vervolgens wordt er gekeken of er redenen zijn om af te wijken van de richtlijnen, hetzij naar boven hetzij naar beneden. Volgens de aanklager zijn er geen redenen om ten nadele van de speler naar boven af te wijken. Met betrekking tot het niet accepteren van het schikkingsvoorstel, is het volgens de aanklager beleid om op zitting bij de tuchtcommissie de voorwaardelijke wedstrijd onvoorwaardelijk te eisen, omdat een schikking ook een functie heeft. Op de vraag of er een reden is om af te wijken van dit beleid antwoordt de aanklager ontkennend. Daarom verzoekt de aanklager de tuchtcommissie om de speler een uitsluiting op te leggen van 3 (drie) wedstrijden onvoorwaardelijk.

3. Standpunt speler

De speler verzoekt de tuchtcommissie hem primair vrij te spreken van het aan hem tenlastegelegde en subsidiair, als de tuchtcommissie het tenlastegelegde bewezen en de speler strafbaar zou achten, de straf te matigen. De speler voert daartoe het volgende aan.

De speler stelt als eerst dat de VAR niet had mogen ingrijpen. Volgens de speler stond de scheidsrechter dichtbij met goed zicht, en ook de assistent-scheidsrechter was goed gepositioneerd. Zij voelden de snelheid, intensiteit en impact van de situatie beter aan dan de VAR. De VAR is er volgens de speler alleen voor "*clear and obvious errors*". Als de beelden worden herhaald en op onnatuurlijke momenten worden stilgezet, ontstaat het risico van 'hineininterpretieren': het toekennen van intenties die er niet zijn, aldus de speler.

Inhoudelijk standpunt

Volgens de speler rust de kaart volledig op de ingreep van de VAR. De scheidsrechter gaf aanvankelijk resoluut een gele kaart, gesteund door de assistent-scheidsrechter. Beiden beoordeelden de actie als onbesuisd, niet als ernstig gemeen spel. Zonder VAR-interventie was de wedstrijd volgens de speler met 11 tegen 11 voortgezet. De verklaringen van VAR en AVAR spreken van noppen op de kuit en een dubbelklappende enkel. Maar de beelden tonen volgens de speler iets anders: de speler raakt zijn tegenstander met de wreef in de knieholte, in een poging de bal te spelen. De noppen raken de tegenstander niet en diens val begint vóór het contact. De enkel klapt niet dubbel door de actie van de speler. De door de speler ingebrachte foto's en tv-beelden bevestigen dit.

Er lijkt volgens de speler sprake van gezichtsbedrog of, zoals aangegeven, 'hineininterpretieren' in de VAR-ruimte: het toekennen van intenties die niet uit de beelden blijken. De verklaringen van SC Heerenveen zijn volgens de speler emotioneel en niet feitelijk onderbouwd. Zelfs de tegenstander spreekt enkel van een "*kick from behind*", wat niet automatisch een rode kaart betekent. Bovendien is volgens de speler ook de context belangrijk: de tegenstander staat direct op, wordt niet behandeld, en er is geen ophef. De speler is een technisch vaardige speler zonder verleden van gemeen spel en heeft een blanco strafkaart. Zijn actie was onhandig, niet gevaarlijk. De intensiteit was laag en de veiligheid van de tegenstander is nooit serieus in gevaar geweest.

De speler verzoekt de tuchtcommissie primair de speler vrij te spreken en, als de tuchtcommissie wel tot een bewezenverklaring komt, subsidiair de straf te matigen.

4. Aanvullende reacties

Aanvullende reactie van de aanklager

Volgens de aanklager heeft de VAR terecht ingegrepen. Uit de tv-beelden blijkt namelijk dat de speler een buitensporige overtreding heeft gemaakt hetgeen door de arbitrage op het veld niet is waargenomen. Dat de tegenstander al voor de verweten gedraging gevallen zou zijn, is voor de bewezenverklaring van het aan de speler tenlastegelegde in tuchtrechtelijke zin niet relevant. De intentie van de speler is in tuchtrechtelijke zin ook niet relevant: het gaat uiteindelijk om de gedragingen van de speler en ten aanzien hiervan blijft de aanklager van mening dat de speler met zijn noppen het been van de tegenstander heeft geraakt en het duel op een buitensporige wijze is aangegaan.

Aanvullende reactie van de speler

Door de speler wordt aangegeven – en herhaald – dat de VAR na de verweten gedraging een minder goede observator is nu hij de dynamiek en snelheid van de verweten gedraging op het veld niet heeft kunnen waarnemen. De speler handhaaft zijn standpunt dat hij de tegenstander niet met zijn noppen, maar met de wreef van zijn voeten de tegenstander heeft geraakt.

5. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan de speler ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De verklaring van de scheidsrechter, de heer R. Hensgens, zakelijk weergegeven luidende:

“(…) Bij het bekijken van de beelden kwam ik tot de conclusie dat dhr. Hadj Moussa een buitensporige overtreding beging waarbij hij de noppen van achteren op het onderbeen van zijn tegenstander zet zonder dat er een mogelijkheid is om de bal te kunnen spelen (…).”

- De verklaring van de VAR, de heer D. Higler, zakelijk weergegeven luidende:

“(…) Vanuit verschillende hoeken zag ik dat Dhr. Hadj-Moussa een overtreding maakte met de noppen van zijn schoen achterop de kuit van zijn tegenstander. De bal was bij deze actie niet binnen speelbereik en tevens zwikte de enkel van zijn tegenstander door deze overtreding volledig door. Met deze buitensporige actie bracht Dhr. Hadj-Moussa de gezondheid van zijn tegenstander ernstig in gevaar (…).”

- De op zitting vertoonde tv-beelden.

6. Het inhoudelijk oordeel van de tuchtcommissie

De speler stelt dat de VAR onterecht heeft ingegrepen, omdat er geen sprake was van een duidelijke fout. Volgens het VAR-protocol mag de VAR alleen adviseren bij duidelijke fouten of ernstig gemiste voorvallen, zoals bij directe rode kaarten. In dit geval heeft de scheidsrechter, na het bekijken van de tv-beelden en op advies van de VAR, zijn eerdere beslissing (gele kaart) herzien en een rode kaart gegeven. De scheidsrechter verklaart dat hij de overtreding als buitensporig beoordeelde waarmee de gezondheid van de tegenstander in gevaar werd gebracht. De tuchtcommissie volgt dit oordeel. Het is aan de scheidsrechter om te bepalen of sprake is van een duidelijke fout, en die bevoegdheid is correct toegepast. Het verweer van de speler wordt daarom verworpen.

Inhoudelijke oordeel

In deze zaak beoordeelt de tuchtcommissie of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel jegens een tegenstander, zoals door de aanklager ten laste is gelegd. Volgens de Spelregels is sprake van ernstig gemeen spel wanneer een speler een duel aangaat met buitensporige inzet of daarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt. Dit geldt ook voor het springen naar een tegenstander als dit gepaard gaat met gevaarstelling.

Conform vaste jurisprudentie van zowel de tuchtcommissie als de commissie van beroep betaald voetbal is voor een bewezenverklaring voorwaardelijk opzet voldoende: het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans dat een bepaald gevolg intreedt. De intentie van de speler is daarbij niet doorslaggevend; bepalend zijn

de uiterlijke verschijningsvormen van de actie en de mate van gevaarstelling. De tuchtcommissie weegt deze onder andere door te kijken naar relevante factoren, zoals snelheid en intensiteit van de actie, noppengebruik, kans om de bal te kunnen spelen, buitensporige inzet en eventueel letsel.

Op basis van de tv-beelden en de verklaringen in het dossier acht de tuchtcommissie het aan de speler tenlastegelegde wettig en overtuigend bewezen.

Op basis van alle ter zitting getoonde tv-beelden en de verklaringen in het dossier oordeelt de tuchtcommissie dat de speler bewust het risico heeft genomen dat de veiligheid van de tegenstander in gevaar zou komen. Nadat het eerste duel door de speler werd aangegaan ging de speler vervolgens – van achteren – het tweede duel aan, terwijl de bal niet binnen speelbereik was. Daarbij is uit de tv-beelden op te maken dat de speler tijdens de actie op knie hoogte een trappende beweging maakte richting het been van de tegenstander. Daarbij schampte hij vervolgens ook het been van de tegenstander met zijn noppen. De tuchtcommissie is daarom van oordeel dat sprake is van voorwaardelijk opzet.

Het verweer van de speler dat hem geen tuchtrechtelijk verwijt treft, omdat hij het been van de tegenstander in zijn geheel niet met zijn noppen heeft geraakt, wordt door de tuchtcommissie verworpen. Hoewel uit de tv-beelden blijkt dat de speler inderdaad niet vol met zijn noppen vooruit het been van de tegenstander heeft geraakt, is hij van achteren het duel aangegaan en heeft hierbij, zoals aangegeven op knie hoogte, een trappende beweging gemaakt, terwijl de bal niet binnen speelbereik was. Daarmee heeft hij bewust een risico genomen op het kunnen blesseren van de tegenstander.

Gelet op de hierboven genoemde omstandigheden, is de tuchtcommissie van oordeel dat de speler de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht. Dit kwalificeert als 'ernstig gemeen spel'.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het bewijs dat het ten laste gelegde is begaan, de blanco strafkaart van de speler en met hetgeen ter zitting naar voren is gekomen, waaronder het feit dat de speler het been van de tegenstander slechts heeft geschampt en de beperkte mate van inzet en intensiteit van de verweten gedraging.

Alles overwegende ziet de tuchtcommissie onvoldoende aanleiding om de door de aanklager geëiste en verhoogde strafeis van drie wedstrijden onvoorwaardelijk te volgen en legt zij een lagere straf op.

De tuchtcommissie komt daarmee tot de volgende beslissing.

7. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 5. is vermeld. De speler is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 15 september 2025 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off-en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 2 (twee) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van Feyenoord Rotterdam.

Aldus beslist op 15 september 2025 door mevrouw mr. R. Tamminga, voorzitter, de heer R. Stolte en de heer F.M.L. van den Elzen, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.